

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog u povodu zahtjeva C. d.o.o. iz V., V. u., o. III, kojeg zastupa opunomoćenica A. K. M., odvjetnica u V., S. V. 15, na sjednici dana 28. ožujka 2014.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

Podnositelj je ovom Sudu podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o određivanju javnih parkirališta na kojima se obavlja naplata (Službeni vjesnik Grada Varaždina, broj 16/12.) iz razloga koji se s obzirom na način rješavanja ovog upravnog spora posebno ne navode. Predložio je Sudu staviti izvan snage osporavanu odluku u cijelosti te je predložio donošenje rješenja o obustavi njezinog izvršenja.

Budući da uz zahtjev nije dostavio pojedinačnu odluku javnopravnog tijela koja se temelji na osporavanom općem aktu, a kojom je došlo do povrede njegovog prava ili pravnog interesa, Sud je rješenjem broj: Usoz-15/2013 od 17. prosinca 2013. odgovarajućom primjenom odredbe članka 29. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12. dalje: ZUS) pozvao podnositelja da otkloni naznačeni nedostatak zahtjeva.

U povodu tog rješenja podnositelj je Sudu dostavio očitovanje od 30. prosinca 2013. u kojem ističe kako se u konkretnom slučaju radi o specifičnoj situaciji ugovora o koncesiji, odnosno ugovornog odnosa između Grada V. kao davatelja koncesije i javnopravnog tijela i podnositelja zahtjeva kao koncesionara, koji vrši organizaciju i naplatu parkiranja na javnim parkiralištima u Gradu V. na temelju ugovora o koncesiji održavanja i naplate parkirališnih mjesta na javnim parkiralištima Grada V. od 21. prosinca 2007. i njegovog aneksa od 10. veljače 2011. Ističe kako na temelju tog ugovora ima pravo i obvezu održavanja i naplate parkirališnih mjesta na javnim parkiralištima Grada V. sukladno uvjetima iz ugovora. Ukazuje kako je osporavanom odlukom jednostrano, bez suglasnosti podnositelja zahtjeva, izmijenjen ugovoreni broj parkirališnih mjesta pod koncesijom te vrijeme naplate parkiranja u Gradu V. Detaljno obrazlaže povredu prava iz ugovora o koncesiji i smatra kako je sukladno odredbi članka 84. stavka 2. ZUS-a učinio vjerojatnim da su primjenom osporavanog općeg akta povrijeđena njegova prava iz ugovora o koncesiji, zbog čega ima pravni interes za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti. Ukazuje kako se radi o specifičnoj situaciji koncesijskog odnosa te ističe kako zahtjev sadrži sve potrebne podatke određene člankom 84. stavkom 1. ZUS-a, a Visoki upravni sud Republike Hrvatske jedini je u postupku ocjene zakonitosti ovlašten donijeti odluku o ocjeni zakonitosti i statutarnosti osporavanog općeg akta.

Zahtjev nije dopušten.

Odredbom članka 83. stavka 1. ZUS-a propisano je da postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osobe ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihova prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dostave odluke.

Odredbom članka 84. stavka 1. ZUS-a propisan je obvezni sadržaj zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta, a na temelju odredbe članka 84. stavka 2. ZUS-a podnositelj zahtjeva iz članka 83. stavka 1. tog Zakona mora u zahtjevu učiniti vjerojatnim da je primjenom općeg akta povrijeđeno njegovo pravo ili pravni interes.

Dakle, postupanje Suda po zahtjevu za ocjenu zakonitosti općeg akta uvjetovano je postojanjem pojedinačne odluke javnopravnog tijela koja se temelji na osporavanom općem aktu, a kojom podnositelj zahtjeva čini vjerojatnim da je primjenom tog općeg akta povrijeđeno njegovo pravo ili pravni interes. I pravodobnost zahtjeva vezana je uz dostavu pojedinačne odluke javnopravnog tijela.

Budući da podnositelj zahtjeva nije uz zahtjev dostavio pojedinačnu odluku javnopravnog tijela koja se temelji na osporavanom općem aktu, Sud je naprijed navedenim rješenjem broj: Usoz-15/2013 od 17. prosinca 2013. pozvao podnositelja da otkloni taj nedostatak zahtjeva. Navodi koje podnositelj ističe u svom očitovanju od 30. prosinca 2013., a vezano uz ispunjavanje obveza iz ugovora o koncesiji, ne otklanjaju naprijed navedeni nedostatak zahtjeva jer eventualne povrede obveza preuzetih ugovorom o koncesiji ne mogu nadomjestiti nedostatak pojedinačne odluke koja se temelji na osporavanom općem aktu, a koja čini vjerojatnim povredu prava ili pravnih interesa podnositelja.

Pojedinačna odluka javnopravnog tijela je odluka kojom tijela državne uprave i druga državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje imaju javne ovlasti, u okviru djelokruga utvrđenog na temelju zakona, postupaju i rješavaju u upravnim stvarima.

Pri tome Sud napominje da je put pravne zaštite radi ispunjenja obveza iz upravnog ugovora propisan odredbama šestog dijela Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 41/09.).

S obzirom na nedopuštenost zahtjeva, nije bilo pravnog temelja za odlučivanje o prijedlogu podnositelja za obustavu izvršenja osporenog općeg akta (članak 85. stavak 2. ZUS-a).

Kako se u zahtjevu za ocjenu zakonitosti općeg akta uz navođenje podataka iz članka 84. stavka 1. ZUS-a; prilaganjem pojedinačne odluke zahtjevu mora učiniti vjerojatnim da je primjenom općeg akta povrijeđeno pravo ili pravni interes podnositelja, što je propisano odredbom članka 84. stavka 2. ZUS-a, a koji nedostatak zahtjeva podnositelj ni po pozivu Suda nije otklonio, trebalo je na temelju odredbe članka 85. stavka 1. točke 4. ZUS-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 28. ožujka 2014.